

Kovács Máté elmaradt előadása az IFLA budapesti kongresszusán: „A könyvtárosképzés rendszere Magyarországon”

Közli: BÉNYEI Miklós

A publikáció elkészítését a TÁMOP-4.2.2.6-11/1/KONV-2012-0001 számú projekt támogatta. A projekt az Európai Unió támogatásával, az Európai Szociális Alap társfinanszírozásával valósult meg.

Bevezető

Aligha vitatható tény, hogy a magyarországi könyvtárügy nemzetközi kapcsolatainak történetének mindmáig a legjelentősebb fejleménye az 1972 nyarának végén, augusztus 28-a és szeptember 2-a között Budapesten lezajlott első – de remélhetőleg nem az utolsó – hazai IFLA kongresszus. (Sorrendben ez volt a nemzetközi könyvtáros szervezet harmincnyolcadik konferenciája.) A világ sok-sok országából érkezett résztvevők tanácskozásának kezdetét az ünnepi, kollegiális hangulat jellemezte. A magas színvonalú szakmai eszmecsere azonban hamarosan

szomorú esemény árnyékolta be: a második nap délutánján, augusztus 29-én váratlanul elhunyt Kovács Máté¹, a rendezvény egyik szervezője, a korabeli és a huszadik századi magyar könyvtári kultúra egyik kiemelkedő személyisége, az Országos Könyvtárügyi és Dokumentációs Tanács elnöke, az Eötvös Loránd Tudományegyetem Könyvtártudományi Tanszékének professzora. Nemrég, amikor megemlékeztünk az itthoni IFLA-konferencia negyvenedik évfordulójáról, sajnálatos módon az ő halálának évfordulójára is emlékeznünk kellett.

Szakmai berkekben köztudott volt, hogy a kongresszus egyik előadója Kovács Máté lett volna. Az IFLA végrehajtó bizottsága 1968-ban, a